

KARDIOPULMONÁLNÍ RESUSCITACE A JEJÍ NÁCVIK

Využití exponátu:

V dotazníkových anketách běžných lidí první příčku hodnot a priorit obsazuje zdraví. Však lidský život je ve většině společností uznáván jako nejvyšší lidská hodnota. Život a zdraví máme jenom jedno a je bláhové se domnívat, že lékařská věda vyřeší všechny naše obtíže; to zatím nesvede.

Úrazem, nehodou či na podkladě onemocnění může dojít k zástavě srdce jedince. Právě v oblasti obnovení životní funkcí lékařská věda podstoupila velký kus cesty. K obnovení životních funkcí používáme tzv.

kardiopulmonální resuscitaci – jedná se metodu, s jejíž pomocí oddalujeme klinickou smrt a zamezujeme nevratným poškozením životně důležitých orgánů.

Kardiopulmonální resuscitace (KPR) zažila od dob starověku po současnost mnohé proměny. Ustálený postup KPR zavedl prof. Peter Safar v roce 1968 a o několik let později byla resuscitace rozšířena standardně i o defibrilaci, kterou díky rozvoji techniky může provádět v současnosti pomocí AED (automatizovaný externí defibrilátor) i zacvičený laik.

Principy kardiopulmonální resuscitace:

Od roku 2010 jsou vydána nová doporučení k provádění KPR. Hlavní změnou byla doporučení v laické resuscitaci. KPR zahajujeme při nepřítomnosti dechu po zprůchodnění dýchacích cest. Laik bez zkušeností není povinen při náhlé zástavě oběhu provádět dýchání z plic do plic, ale pouze vykonávat komprese hrudníku v hloubce 5–6 cm, v případě dětí provádět komprese 1/3 předozadního průměru hrudníku a rychlosti kompresí

100–120x za minutu. Zacvičený laik, pokud tomu nebrání zranění postiženého nebo epidemiologicko-hygienické překážky, provádí komprese hrudníku společně s dýcháním z plic do plic v poměru 30:2.

Vlastní teoretické znalosti v tomto případě však nestačí a je potřeba schopnosti a dovednosti správné resuscitace prakticky nacvičovat a opakovat. Pro tyto potřeby máme k dispozici tréninkové figuríny. Dnes

i základní KPR modely automaticky hlídají správnou hloubku a rychlost kompresí hrudníku. Sofistikované modely se výrobcí snaží přizpůsobit co nejreálnější podobě člověka, jak fyzikálními vlastnostmi při KPR, tak i samotným vzhledem.

V České republice je statisticky využita KPR v přednemocniční péči zhruba u 3 200 postižených na 100 000 obyvatel za rok. Nikdo z nás neví, kdy tyto schopnosti a dovednosti může uplatnit, a není lepšího pocitu, než někomu zachránit život.

www.fbmi.cvut.cz

Popularizace vědy a výzkumu ČVUT

Registrační číslo projektu:
CZ.1.07/2.3.00/35.0021

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ